

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ระดับความทุกข์ทรมานและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยระหว่างใช้เครื่องช่วยหายใจ

ชื่อผู้เขียน นางสาวสุนิตรา อยู่สุข

พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ นันทา เล็กสวัสดิ์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลดาวัลย์ ภูมิวิเศษ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประสงค์ คุณทรงเกียรติ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรณพ คุณพันธ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประคิน สัจฉายา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศนา มทานุภาพ	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความทุกข์ทรมานและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยระหว่างใช้เครื่องช่วยหายใจ เปรียบเทียบระดับความทุกข์ทรมานและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานระหว่างใช้เครื่องช่วยหายใจ ระหว่างผู้ป่วยที่ค้ำท่อทางเดินหายใจ และใช้เครื่องช่วยหายใจเป็นระยะเวลา 1-5 วัน กับมากกว่า 5 วัน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งรับไว้รักษาในแผนกอายุรกรรม และศัลยกรรมของ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่จำนวน 110 คน ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย มาตรฐานและแบบบันทึกระดับความทุกข์ทรมาน และแบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยระหว่างใช้เครื่องช่วยหายใจ ทดความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ และนำไปทดสอบได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาคเท่ากับ 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่

ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ระดับความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยระหว่างใช้เครื่องช่วยหายใจมีความทุกข์ทรมานในระดับมาก
2. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานในผู้ป่วยระหว่างใช้เครื่องช่วยหายใจด้านกิจกรรมการรักษายาบาลเมื่อจำแนกแต่ละปัจจัยเป็นรายข้อ พบว่าการสื่อสารกับผู้อื่นได้ยาก การเจ็บปวดจากการใส่สายดูดเสมหะที่รุนแรง การเจ็บคอจากการใส่และคาท่อทางเดินหายใจ และการเคลื่อนไหวได้จำกัดจากการคาท่อทางเดินหายใจ ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานมาก ส่วนการมีอุปกรณ์การรักษายาบาลติดตัวมากทำให้เคลื่อนไหวได้จำกัด การปวดเมื่อยจากท่านอนไม่เหมาะสม การเหนื่อยจากการดูดเสมหะซ้ำ ๆ การถอดและเปลี่ยนจากการดูดเสมหะนานในแต่ละครั้ง การผูกแขน ขาไว้กับเตียงทำให้เคลื่อนไหวได้จำกัด และการเจ็บจมูกหรือมึนปากจากการดื่งรังของท่อทางเดินหายใจขณะเคลื่อนไหว ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานปานกลาง
3. ผู้ป่วยที่คาท่อทางเดินหายใจและใช้เครื่องช่วยหายใจเป็นระยะเวลามากกว่า 5 วัน มีระดับความทุกข์ทรมานมากกว่าผู้ป่วยที่คาท่อทางเดินหายใจเป็นระยะเวลา 1-5 วัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผู้ป่วยที่คาท่อทางเดินหายใจและใช้เครื่องช่วยหายใจเป็นระยะเวลามากกว่า 5 วัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนปัจจัยที่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานจากการใส่และคาท่อทางเดินหายใจ การดูดเสมหะ การเจาะเลือดเพื่อวิเคราะห์แก๊สในเลือดแดง และการหย่าหรือเลิกใช้เครื่องช่วยหายใจ มากกว่าผู้ป่วยที่คาท่อทางเดินหายใจเป็นระยะเวลา 1-5 วัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

Thesis Title Distress Level and Distressing Factors in Patient
During Mechanical Ventilatory Experience

Author Mrs. Supatra Yoosook

M.N.S. Medical and Surgical Nursing

Examining Committee

Associate Professor Nunta Leksawasdi Chairman

Assistant Professor Ladawan Phumvitchuvate Member

Assistant Professor Prasong Khunsongkiet (M.D.) Member

Assistant Professor Aunnop Koonphandh Member

Assistant Professor Dr.Prakin Suchaxaya Member

Assistant Professor Tatsana Mahanupab Member

Abstract

The purpose of this study was to investigate distress level and distressing factors in patient during mechanical ventilatory experience, to compare distress level and distressing factors between the patients that on intubation with mechanical ventilator 1 to 5 days and more than 5 days. Samples consisted of 110 patients, both male and female admitted in medical and surgical departments at Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital. Samples were obtained by criteria for selection.

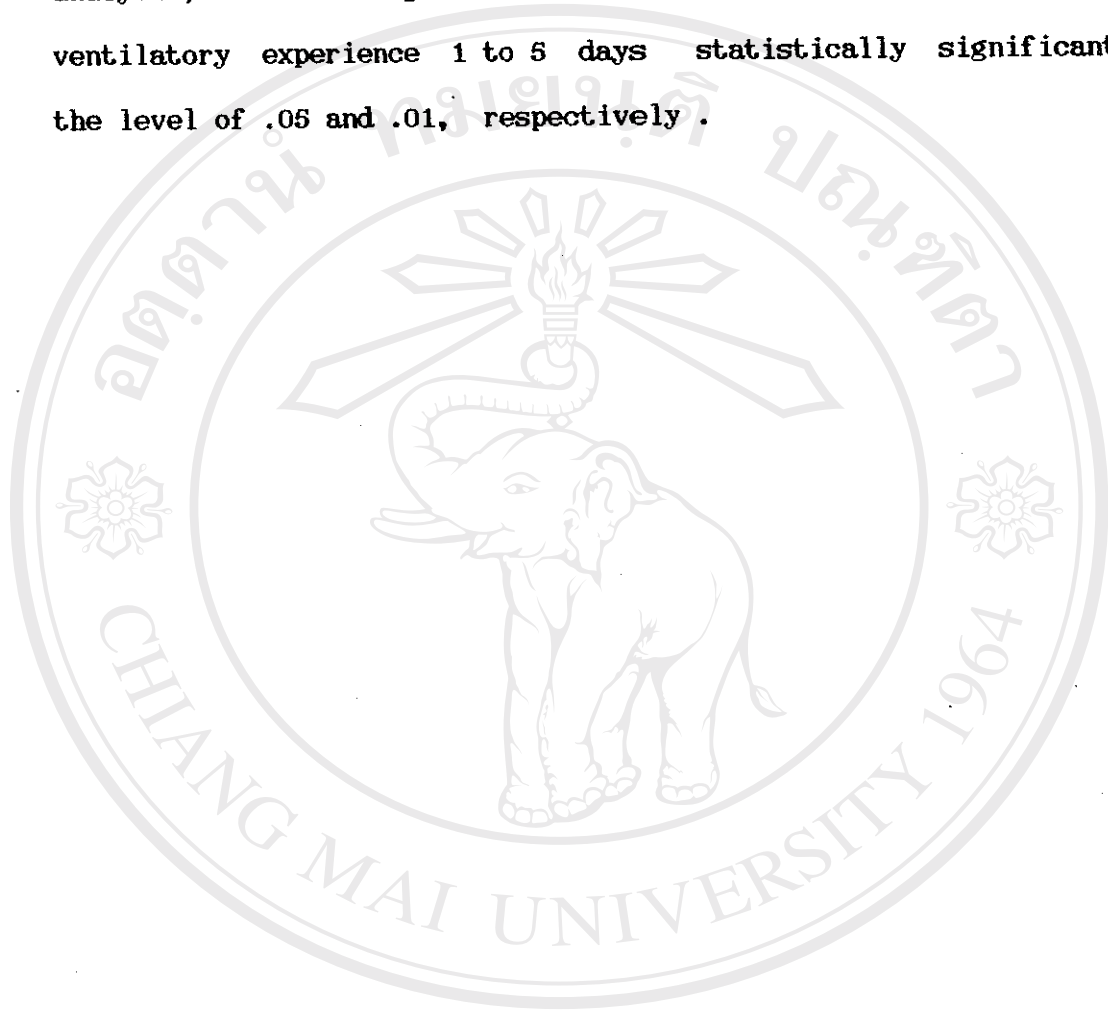
The research instrument was an interview form, composed of three parts: patient's record form, distress level scale and

distress level record form, and distressing factors interview form. Content validity was assessed by experts. The reliability was obtained by means of Cronbach's alpha coefficient. The reliability of interview form was 0.90. The derived data was analysed by using frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results of the study showed that:

1. The distress level in patient during mechanical ventilatory experience was very distress .
2. The distressing factors in patient during mechanical ventilatory experience from therapeutic and nursing management factors when classified into each item found that: difficulty communication, painful suctioning, painful intubation and limitation of physical activity from intubation contributed to very distress; limitation of physical activity due to excess therapeutic equipments, muscleache and discomfort from inappropriate position, shortness of breath from repeated suctioning, discomfort and shortness of breath from prolong suctioning, limitation of physical activity from restraint, painful nostril or mouth angle from traction of endotracheal tube during moving, those contributed to moderate distress .
3. The patients who had mechanical ventilatory experience more than 5 days had more distress level than the patients who had mechanical ventilatory experience 1 to 5 days statistically significant at the level of .05 .
4. The patients who had mechanical ventilatory experience more than 5 days had more mean score of distressing factors

from intubation, suctioning, arterial punctured for blood gas analysis, and weaning than the patients who had mechanical ventilatory experience 1 to 5 days statistically significant at the level of .05 and .01, respectively .

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved